

Геронтодомаћице општине Стари град у дому Вере Марушић

КВАЛИТЕТНИЈИ ЖИВОТ УЗ ПОМОЋ У КУЋИ

Од када имам помоћ коју обезбеђује наша општина много ми је лакше - Овом услугом сам у потпуности задовољна

Старограђанка Вера Марушић (84) са Гундулићевог венца већ три године користи услуге програма општине Стари град „Помоћ у кући“. За услуге геронтодомаћица сазнала је из нашег листа, у ком је прочитала услове програма и то је био довољан разлог да окрене број телефона и пријави се.

Да је Вера нетипична корисница помоћи геронтодомаћица говори, пре свега, њен изглед - на половини је девете деценије живота, а нема готово ниједну бору; негованих руку и фризура; самоуверена и елоквентна. Како каже, једини пех у животу имала је када јој је пукла чашица у колону, што јој много отежава кретање. Имала је прелом обе руке, али и даље сама ради све кућне послове.

- Након операције, довијала сам се на разне начине да одем по рецепте, у продавницу или у апотеку... Данас ми је много лакше, јер имам помоћ коју је обезбедила општина Стари град. Овом услугом сам у потпуности задовољна. Јасна ми долази једне недеље два пута, а друге недеље три пута - каже госпођа Вера.

У разговору са овом несвакидашњом Београђанком учествује и Лазар Лешњак, члан Већа општине Стари град, који је са пажњом испратио све Верине приче о старом Београду, бомбардовању '41. и '44. године. У том црном периоду историје српске престонице највише је страдао Стари град између улица Јелисавете Начић и Булевара деспота Стефана. Вера каже да га савезници поготово нису штедели.

- Рођена сам у броју 21 и веома ми смета што је овај део Гундулићевог венца још увек неасфалтиран, са рупама на тротарима и улици, запуштен. Од Град-

Лазар Лешњак, члан Већа општине у посети корисници програма „Помоћ у кући“ Вери Марушић

ПРОГРАМ НА ДУГЕ СТАЗЕ

Лазар Лешњак, члан Већа општине, поручио је да је помоћ најстаријим суграђанима Старог града дугорочни програм општине. Он позива све пензионере који живе сами и који су старији од 65 година да се слободно јаве и искористе погодности које им општински програм „Помоћ у кући“ пружа. Поред конкретне помоћи око набавке и кућних послова, топла реч и разговор су често оно што корисницима услуга геронтодомаћица највише значи.

ске управе смо добили одговор да смо ове године у плану за сређивање улице. Четири године водимо борбу за Гундулићев венац - одговара Вера члану општинског Већа Лазару Лешњаку на питање постоје ли проблеми које би општина својим ангажовањем могла да превазиђе.

Тридесетих година прошлог века Вера је била ученица ОШ „Вук Караџић“, а после Другог светског рата уписала је Прву београдску гимназију. Каже да се и данас радује када чује од младих људи да желе да упишу баш ову школу. Затим, школовање за финансијског службеника наставила је у Првој економској школи.

- Од када сам матурирала, 1950. године, прозори на мојој школи у Цетињској улици нису били ни офарбани, а камоли нешто више... То ме је јако боле-

ло. Писала сам допис општини како би то требало да се уреди. На прослави шездесет година матуре у кафани „Два бела голуба“ питала сам директора школе зашто се то не поправи, а он ми је рекао да му је бивша председница општине обећала да ће општина помоћи, као и да јој је о томе писала једна бивша ученица школе (смех)... - прича Вера.

Вера Марушић у пензији је од '87. године. Тридесет година радила је као финансијски службеник у Југословенској поморској агенцији. Пензионерске дане проводи са старим пријатељицама и колегицама. Приче су неисцрпне - од неуспешне приватизације њиховог предузећа, преко тога да ли је неко у скорије време писао градоначелнику како би се решио неки од проблема у граду, па све до културе и градских новости.